SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 21. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 1, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 1-го ЛЮТОГО 1992 Ч. 21. РІК XCIX.

УКРАЇНА ВИМАГАЄ РОЗПОДІЛУ МАЙНА І БОРГІВ СССР

Київ (УНІАР). — В середу, 29-го січня, прем'єр-міністер України Вітольд Фокін оприлюднив звернення до світових фінансових кіл про те, що Україна взяла на себе беззастережне зобов'язання сплатити 16.37 відсотка зовнішнього боргу колишнього СССР. Однак без участи повноважного представника України, представники Росії, Білорусі, Казахстану та інших країн Співдружности Незалежних Держав ухвалили статут Міждержавної ради, яка має приймати рішення щодо сплачення боргу. В односторонньому порядку привласнюються закордонні і внутрішні золотовалютні активи, нерухомість та різне майно колишнього СССР за кордоном.

Забезпечивши собі згідно з самочинно прийнятим статутом 61 відсоток голосів, Російська федерація має можливість свої дії леґалізувати рішеннями Міждержавної ради.

Виступаючи за рівноправність у питаннях зовнішнього боргу, Україна не може погодитися з диктатом однієї держави і звертається до світових фінансових кіл з проханням про відокремлення із загальної суми заборгованости колишнього СССР у твердій валюті 16.37 відсотків для самостійного сплачення Україною. Національному Банкові України та Експортно-Імпортному банкові України просять надати безпосердню можливість брати участь у всіх видах фінансових операцій на світовому ринку для своєчасного виконання боргових зобов'язань і забезпечення розвитку ринкової економіки України. У зверненні є прохання визнати та сприяти здійсненню права власности України на 16.37 відсотків всіх видів активів колишнього Совєтського Союзу як на його території, так і за кордоном. Україна просить тимчасово припинити права власности Росії на об'єкти колишнього СССР за кордоном до фактичного розподілу їх між державами-правонаступницями.

Україна може виступити окремо на літній Олімпіяді

Київ. — Тут відбулося засідання екзекутиви Національного Олімпійського Комітету України.

Президент НОК Валерій Борзов повідомив, що питання про визнання НОК України буде вирішено 9-го березня. Саме тоді у квартирі Міжнародного Олімпійського Комітету у Льозанні, Швайцарія, зберуться президенти НОК країн Співдружности. Там Україна має отримати тимчасове, а через кілька місяців і постійне членство у МОК.

Це дасть можливість спортовцям республіки виступати на Олімпіяді у Барсельоні не лише у складах дружин СНД з дружинових видів спорту, а й окремою дружиною в індивідуальних видах спорту.

Союзівка гоститиме з'їзд сеньйорів УНС

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Президент Товариства Сеньйорів УНС Євген Волошин повідомляє, що в тижні від неділі, 14-го червня, до п'ятниці, 19-го червня 1992 року, відбудеться на Союзівці з'їзд-конференція сеньйорів УНС.

Союзівка вже приймає зголошення на цьогорічну конференцію сеньйорів УНС і тих, які бажають впевнитися, що будуть учасниками цього з'їзду-конференції проситься висилати свої зголошення чимскорше.

Управа Товариства Сеньйорів УНС доложить всіх зусиль, щоби цьогорічний з'їзд був ще кращим, як попередній. За докладнішими інформаціями можна телефонувати до Є. Волошина (216) 757-4712.

ЗРОСТАЮТЬ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ МІЖ ЗСА І УКРАЇНОЮ

Київ (ПБ УНС М. Коломиєць). — Тут в четвер, 23-го січня, американський шарже д'аффер Джан Ґундерсен і міністер закордонних справ України Анатолій Зленко обмінялися дипломатичними нотами в справі повних дипломатичних спілкувань.

„Я вітаю народження дипломатичних спілкувань між нашими обидвома незалежними державами", — заявив Дж. Ґундерсен, який від лютого 1991 року займав посаду американського Генерального консула в Києві. Цей короткий церемоніял був наслідком визнання незалежности України президентом ЗСА Джорджем Бушем 25-го грудня 1991 року. У своєму короткому слові з цієї нагоди Ґундерсен підтвердив факт, що Україна вийшла на міжнародну арену мирним способом і демократичним шляхом з пошаною для людських прав. Він сказав також, що з таким свідоцтвом Україна незабаром стане одною з країн — членів Гельсінкських угод, тому він не сумнівається, що вже в короткому часі Україна буде повновартісним членом европейської та світової спільнот. Відкидаючи поголоски про назначення американським амбасадором в Україні Говарда Бейкера чи д-ра Збіґнєва Бжезінского, він заявив, що призначення амбасадора буде незабаром здійснено.

Під час товариської зустрічі, що відбулася при шампанському по офіційному церемоніялі, А. Зленко також повідомив Й. Ґундерсена, що з України до Вашінґтону виїжджає група для встановлення амбасади України в столиці ЗСА, зазначуючи при тому, що амбасадора України вже вневдовзі буде призначено. Згідно з заявою міністра закордонних справ України група до Вашінґтону включатиме колишнього члена совєтської амбасади у Вашінґтоні Ігодя Дунайського, Сергія Кулика з постійної місії до ООН в Ню Йорку та Юрія Чопівського, американського українця, який буде старшим дорадником для економічних справ. Крім цього А. Зленко сказав і про те, що двоє осіб відправляється до Чикаґо для влаштування консуляту України в тому місті. При цьому виявив А. Зленко свої сподівання, що Уряд ЗСА та українська громада в ЗСА допоможуть знайти відповідне приміщення для амбасади України.

Дж. Ґундерсен зазначив, що американська амбасада знаходиться тепер у колишньому приміщенні районної головної квартири Комуністичної партії, вул. Юрія Коцюбинського ч. 10 у центрі Києва, де знаходиться багато інших західніх амбасад. В майбутньому американська амбасада в Києві сповнятиме послуги включно з консулятськими, але щойно в другій половині 1992 року.

Первісний штаб складається із десяти осіб — шістьох американців та чотирьох місцевих, та зосередить свою увагу на справах політичних, економічних і суспільних. До нього входять: Дж. Ґундерсен, Джан Степанчук, перший секре-

(Закінчення на стор. 4)

Европейський банк допоможе Україні

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 29-го січня, пресовий центр міністерства закордонних справ влаштував пресову конференцію для українських і закордонних журналістів про підсумки робочої візити до столиці України президента Европейського банку розвитку і реконструкції (ЕБРР) Жака Атталі.

Програма перебування президента ЕБРР була короткою, але багатою. Протягом одного дня він зустрівся і провів переговори з Президентом України Леонідом Кравчуком, прем'єр-міністром Вітольдом Фокіним, керівниками провідних міністерств і відомств, в тому числі з міністром оборони України Костянтином Морозовим.

Як повідомив Ж. Атталі, підсумком його переговорів стало рішення про прийняття України повноправним членом Европейського банку розвитку і реконструкції, до речі, першою з-поміж держав Співдружности. Досягнуто також конкретних домовленостей про фінансування Европейським банком кількох програм для модернізації економіки України. Зокрема, в галузі енерґетики, телекомунікації, сільського господарства і конверсії.

„Я вірю у відданість українського Уряду принципам ринкової економіки і вважаю, що через два-три роки Україна буде не проблемою, а надбанням Европи", — заявив журналістам Ж. Атталі.

Президент України Л. Кравчук прийняв міністра закордонних справ Італії Джанні де Мікелеса. Відбувся обмін думками з широкого кола проблем, в тому числі й про становище керівництва України щодо СНД. У міністерстві закордонних справ України відбулося підписання комюніке про встановлення дипломатичних відносин і обмін амбасадами між Україною та Італією. З боку італійського уряду комюніке підписав міністер закордонних справ Дж.де Мікелес, а з боку України — міністер закордонних справ Анатолій Зленко.

УКЦЕРКВА ПРИГОТОВЛЯЄ СТАТУТИ ДЛЯ МИТРОПОЛІЇ В ЗСА

Філядельфія. — Архиєпископ Стефан Сулик, Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА, запросив Владик: Василя Лостена, Єпископа Стемфордської Епархії, Іннокентія Лотоцького, ЧСВВ, Єпископа Епархії св. отця Миколая в Чикаґо, і Роберта Москаля, Єпископа Епархії св. Йосафата в Пармі, взяти участь з ним в усучасненні статутів, що були промульґовані в 1959 році Владикою Константином Богачевським у Філядельфії для його території. Статути є партикулярним місцевим правом для окремої епархії чи митрополії.

1-го жовтня минулого року увійшов в силу „Кодекс канонів для Сдхініх Церков" і став обов'язуючим церковним правом для всіх Східніх Церков. Цей новий кодекс вимагає від кожної Помісної Церкви встановлення ще й місцевого партикулярного канонічного права для всіх адміністраційних цілей. Крім цього, Українська Католицька Церква приготовляє загальне партикулярне канонічне право для цілої Церкви, що після його затвердження буде обов'язувати Церкву в Україні і на поселеннях.

Справлені і усучаснені статути Митрополії введуть в життя закони, що будутуь важливими в житті Української Католицької Церкви в ЗСА.

Митрополит Сулик просив Владик, щоб вони призначили кваліфікованих священиків та знавців з їхніх епархій, котрі стали б співпрацівниками в процесі збирання вступних матеріялів для евентуального включення у виправленому виданні статутів. Митрополит назначив отця Архимандрита Віктора Поспішила генеральним секретарем Комітету для ревізії нових статутів. Отець В. Поспішил є визначним каноністом і він саме був в проводі приготування статутів в 1959 році.

Комітет передасть перший проєкт статутів усім Владикам. Вони відтак зможуть засягнути опінії своїх кваліфікованих священиків, монахів чи знавців-мирян для оформлення остаточної кодифікації законів.

У СВІТІ

НА ПОСИЛЕННЯ ЗАНЕПОКОЄНОСТИ в міжнародних фінансових колах звертає увагу французька газета „Еко". У зв'язку з тим, що в Росії зростає соціяльне напруження, Всесвітній банк починає сумніватися, чи не занадто рано Східня Европа перейшла до глибоких економічних реформ. Керівник східньоевропейського відділу банку К.Дерві вважає несприємливим шлях шокової терапії. На його думку, якщо в республіках колишнього Совєтського Союзу дійде до 25 відсотків безробітних, то соціяльного вибуху там не оминути.

ПРЕЗИДЕНТ ВІРМЕНІЇ Л. Тер-Петросян у своєму виступі на засіданні сесії парляменту відзначив, що відтепер Російська федерація буде диктувати ціни на сировину і це боляче відіб'ється на економіці Вірменії, яка не має власних природних ресурсів. Щоденні шкоди можуть досягати 30 мільйонів карбованців. Парлямент затвердив розроблені урядом заходи захисту споживчого ринку. Зокрема буде створено республіканську митну службу, однак купони, як в Україні, вводитися не будуть, бо вже розпочалося створення вірменської національної валюти.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Корасон Акіно оголосила поза законом приватні армії, що перебувають на утриманні місцевих лятифундистів і політичних діячів. Виступаючи перед керівним складом філіппінської національної поліції і міністерства внутрішніх справ, вона сказала, що збройні формування, покликані охороняти інтереси тих чи інших політичних кіл, є загрозою для стабільности і правопорядку в країні, особливо тепер, коли розпочалася кампанія президентських виборів.

ПРЕЗИДЕНТ АФГАНІСТАНУ Наджібулла запропонував своєму кабінетові міністрів відновити права колишнього афганського короля Загір Шаха і його дружини на маєтки, що належали їм до повалення монархії. Відомо, що й помірковані лідери збройної опозиції схиляються до того, щоб запросити колишнього короля на пост керівника майбутнього перехідного уряду Афганістану.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ відхилив спробу великої опозиційної партії Авода домогтися скасування „закону проти тероризму", який забороняє „несанкціоновані" контакти з Палестинською Визвольною Організацією. Більшістю голосів прихильники правлячої коаліції відкинули два законопроєкти, запропоновані депутатами-лейбористами. Таким чином, закон, який ліві сили трактували як „антидемократичний", залишився в силі.

В УЛАН-БАТОРІ ВІДБУЛОСЯ урочисте підписання нової конституції Монголії. В її тексті нема згадок про комуністичну партію, соціялізм, марксизм-ленінізм і централізоване плянування. Документ утверджує демократичну парляментарну систему з незалежними органами правосуддя, гарантує свободу слова, віросповідань й інші громадянські права.

РАДА МІНІСТРІВ Білорусі оголосила про свій намір закупити на світовому ринку до 2 міл. тонн зерна. Закупи здійсняться не за рахунок закордонних кредитів, а на кошти білоруських підприємств.

ЧЕРЕЗ БРАК ОЛИВИ і мастил на початку лютого можуть бути зупинені всі котельні Таллїна, які працюють на рідкому паливі. Це відразу паралізує діяльність підприємств і установ естонської столиці, де проживає третина населення країни. Неминучою стане евакуація мешканців Таллїна.

НА ЗБОРАХ У САРАТОВІ члени німецького культурного центру „Фройндшафт" заявили, що після візити в область президента Росії Б. Єльцина еміґрація німців до Німеччини посилиться, оскільки є дуже мало підстав сподіватися на реалізацію ідеї німецької автономії в Поволжі.

Б. ЄЛЬЦИН ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ З ДЖ. БУШЕМ

Ню Йорк. — У четвер, 30-го січня, сюди прибув з Лондону, де він зупинився на короткочасну візиту, російський президент Боріс Єльцин. Він виступив на сесії Генеральної Асамблеї ООН. Сьогодні він зустрічається з президентом Джорджем Бушем в Кемп Дейвиді.

Перед вилетом з Москви Б. Єльцин дав інтерв'ю кореспондентові Бі-Бі-Сі, в якому заявив, що „ініціятиву щодо роззброєння Росія висунула не під тиском Заходу як відповідь на економічну допомогу. Вона не має безпосереднього відношення до допомоги, тим більше, що ні одна із західніх країн не висуває таких умов".

Російський президент відкинув здогад, що „нуклеарна зброя могла б опинитися в небезпечних руках на випадок, якщо б Україна, Білорусь і Казахстан не договорилися з Росією у справі про спільний контроль над нею. З технічної точки зору, — підкреслив Б. Єльцин, — керувати цим озброєнням одна сторона не може. Я знаю, що тепер нема небезпеки безконтрольного застосування нуклеарного озброєння".

Говорячи про важливість західньої допомоги Росії, Єльцин зауважив, що „на випадок провалу економічних реформ і приходу до влади в Росії консервативних сил може відновитися погоня озброєнь з Великобританією, З'єднаними Стейтами та іншими нуклеарними державами. Західня допомога полегшить неґативні наслідки лібералізації цін і буде сприяти зміцненню довір'я до уряду, дозволить уникнути вибуху незадоволення".

Єльцин підкреслив, що „заяви про пляни зменшення нуклеарних арсеналів, опубліковані З'єднаними Стейтами і Росією, у першу чергу стосуються цих країн, але ми закликаємо нуклеарні держави — Великобританію, Францію і Китай — наслідувати наш приклад". Однак ці країни негайно дали зрозуміти, що не мають наміру найближчим часом редукувати свої нуклеарні арсенали, бо їх нуклеарні сили незначні у порівнянні з американськими і колишніми совєтськими. Англійський прем'єр-міністер Джан Мейджор, наприклад, запропонував допомогти Росії ліквідувати її нуклеарну зброю, але відмовився редукувати свою і заявив, що не змінить плянів будівництва ще чотирьох нуклеарних підводних човнів з ракетами „Трайдент".

Перед вилетом з Лондону російський президент зустрівся з колишнім прем'єр-міністром Марґарет Тачер і лідером опозиції Нілом Кінноком.

У поїздці в Англію, ЗСА і Канаду Б. Єльцина супроводжують віцепрем'єр Єґор Гайдар, керівник адміністрації президента Юрій Петров, міністер закордонних справ Росії Андрей Козирєв, головнокомандуючий збройними силами СНД Євґеній Шапошніков і голова комітету Верховної Ради з міжнародних справ Владімір Лукін.

В АМЕРИЦІ

У СВОЄМУ ЗВІТІ з середи, 29-го січня, Департамент торгівлі подав, що економіка країни була майже в цілковитому застої впродовж останнього кварталу минулого року. Звіт нічого не говорить про поворот рецесії, як і не згадує про сподівання державного правління скорого звороту на краще. Головний економіст Департаменту торгівлі Дж. Антоніо Вілламіл заявив, що економічна рухливість у четвертому кварталі минулого року була дуже млява. Загальна продукція в ЗСА у згаданому кварталі зросла тільки на три десяті відсотка.

СТАЛЕВАРНЯ „БЕТЛЕГЕМ Стіл" подала до відома, що в останньому кварталі минулого року потерпіла втрату 638.1 міл. дол. З уваги на це компанія змушена зменшити кількість працівників на 6,500 осіб і припинити виплату дивіденди власникам її акцій. Зменшення робочої сили в цій другій з черги найбільшій сталеварні в країні в тому випадку досягне 25 відсотків. Ці зменшення плянуються впродовж наступних двох років. Плянується також ввести вчасні пенсійні відставки та продаж деяких частин компанії.

У СВОЇЙ ПРОМОВІ МИНУЛОГО вівтірка президент Джордж Буш сказав, що „фінансова державна допомога для потребуючих не була подумана, як стиль життя", коли говорив, що потрібна зміна цієї надто використовуваної програми в ЗСА. Базуючись на словах Президента, губернатор нюджерзького стейту Джеймс Флоріо і Вейн Браєнт, автор нюджерзьких змін саме в законах цієї допомоги, уважають це свого роду схваленням. Закони, які губернатор Дж. Флоріо підписав на початку січня, забороняють додаткову допомогу тим матерям, які вже дістають допомогу, а народжують нових немовлят. Крім того, передбачається можливість заробітку або участи у спеціяльних курсах для всіх тих, що вже отримують допомогу.

НЮЙОРКСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР Маріо Квомо, знову відмовився від поїздки до Швайцарії, де мав промовляти перед групою економістів. Це вже вдруге він відмовляється від поїздки до Европи, бо раніше мав їхати до Польщі. Обидва рази за причину відмови подав не надто добру економічну ситуацію в нюйоркському стейті. Одначе аналітики твердять, що це було дуже добре політичне потягнення з його боку, бо вибило одного козиря з рук республіканців, які говорять, що демократи не дбають про економічну ситуацію пересічного громадянина.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС, вплинуло від членів УНС до четверга, 30-го січня, 10,780 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

282,970.67

ВІДБУЛАСЯ СЕСІЯ ВЕЛИКОЇ РАДИ РУХУ

Київ (УНІАР). — Тут 25-го січня, в актовій залі Київського Політехнічного Інституту відбулася сесія Великої Ради Руху, на розгляд якої було винесено три питання: про підсумки референдумної і виборчої кампанії та сучасну суспільно-політичну ситуацію в Україні; про концепцію розвитку Руху; про дату і місце проведення третіх всеукраїнських зборів НРУ. З доповідями з цих питань виступили лідери Руху, народні депутати України: Михайло Горинь, Микола Поровський, В'ячеслав Чорновіл, Дмитро Павличко, Лариса Скорик, Іван Заєць та інші. В обговоренні взяли участь керівники крайових і районних організацій Руху, представники первинних осередків.

Велика Рада була одностайна в тому, що з усуненням з політичної арени КПУ і підтвердженням на всеукраїнському референдумі державної незалежности України, завдання Руху ще далеко не вичерпані. Боротьба за кінцеву програмову мету НРУ — побудову і утвердження незалежної української держави — фактично тільки починається. У цій нелегкій і складній боротьбі Рухові, всім демократичним силам протистоять як зовнішні, так і внутрішні супротивники. Найбільша небезпека, на думку учасників сесії, загрожує з боку великодержавного російського шовінізму, який може вдатися, а подекуди вже вдається, до відверто провокаційних дій з непередбаченими наслідками.

У виступі члена Президії Верховної Ради України відкритим текстом пролунала пересторога: „На нас насувається війна з Росією, — як тільки її парлямент ухвалить рішення про перегляд законности входження Криму до складу України". Не сприяють стабілізації ситуації і застосування стосовно України елементів економічної бльокади з боку Росії. Не менша, якщо не більша, небезпека для молодої української держави виходить від колишніх партійно-совєтсько-господарських номенклятурників, які, швидко перефарбувавшись, захопили ключові посади в органах місцевої влади і керівництві економікою, відверто саботують проведення радикальних економічних реформ. Нині ці сили, — наголошували учасники Великої Ради, — активно організуються навколо новоутвореної Соціялістичної Партії України, лідер якої, Олександер Мороз, навіть не приховує, що його партія є спадкоємницею забороненої КПУ. Мета їх діяльности очевидна — провалюючи проведення ринкових реформ, довести справу до параліча економіки, а відтак — неминучого соціяльного вибуху, і на хвилі народного невдоволення злетіти на верхівку влади.

У цій ситуації нагальною стає необхідність реорганізації Руху в громадсько-політичну організацію економічних і політичних реформ, посилення соціяльної спрямованости її програмових засад. Для цього необхідно в основу економічного розділу програми Руху покласти концепцію економічного розвитку України, розроблену доктором економічних наук, членом економічної колеґії Руху і головним економічним консультантом Президента України Олександром Савченком. У ідеологічній сфері Рух повинен зробити наголос на реалізації теорії національного патріотизму з метою якнайшвидшої консолідації нашого суспільст-

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00.
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Про Стан унії

В Америці склалася традиція, що кожночасний президент виголошує в січні промову перед з'єднаними палатами Конґресу про Стан унії. Це ніби звіт про найважливіші події минулого року та плян діяльности на біжучий рік. Таку промову виголосив президент Джордж Буш у минулий вівторок, 28-го січня 1992 року. При вході Президента на залю заповідач кличе „Пане речнику, президент З'єднаних Стейтів", — колиж президент стане вже обличчям до кількатисячної авдиторії — голова Палати Репрезентантів, який сидить позаду президента разом із віцепрезидентом, що є головою Сенату, заповідає:— „Пані і панове, маю честь заповісти, — Президент З'єднаних Стейтів". За кожним таким окликом уся авдиторія оплесками вітає президента. На цьому минулотижневому вечірньому засіданні усього Конґресу раз-у-раз оплесковано Буша, забуваючи, що його популярність у суспільстві впала нижче 50 відсотків. Це американська політична куртуазія, яка є виявом політичної культури і варта й українським людям, особливо у діяспорі, вчитися цієї політичної культури.

Президент Джордж Буш промовляв 45 хвилин, з цього 15 хвилин присвятив міжнародній ситуації, решту — внутрішній. Найбільш оплескували Президента, коли він заявив, що Америка була, є і буде лідером світу, що у зв'язку з упадком комунізму та розвалом Совєтського Союзу він, Буш, у порозумінні з секретарем оборони Чейні та головою шефів об'єднаного штабу ген. Павеллом значно редукує збройні сили, що з уваги на існування атомової зброї в руках численних країн світу, Америка все одно лишається могутньою великодержавою, що переведено переможну війну в обширі Перської затоки та що вийшли на волю всі американці-закладники. У півгодинній частині промови, присвяченій внутрішнім американським справам, Президент, очевидно, на першому місці поклав існуючу економічну рецесію. Бідкаючи на застій у промислі і надмірне безробіття він усе ж запевнив, що та криза не триватиме вічно. Послідовно вичислив сім точок свого пляну, як приспішити покращення економіки і які його пляни на цей рік. Авдиторія найбільш оплескувала заяву, що у цьому виборчому році добро країни стоїть вище його, Буша, політичної кар'єри. Це пригадало староримську мудрість „Добро батьківщини — найвищий закон". Оплескували Президента за його ствердження, що треба зберігати родину, як основу здорового суспільства. Оплескували його за заповіджене облегшення високошкільній студіюючій молоді та за продовження виплати безробіття жертвам теперішнього економічного застою. Президент Буш правильно запевняв, що Америка не може стати „добродійною державою", але не переконувала його арґументація проти державної забезпеки здоров'я всім громадянам.

Коли вже опорожнилася велика заля Капітолю, відповідав президентові Бушеві з свого кабінету голова демократичної більшости у Палати Репрезентантів Том Фолі. Спокійним тоном, він ні разу не назвав за іменем попереднього президента Роналда Реґена, ані Джорджа Буша, але закидав „12-річному правлінню республіканців" байдужість до долі середущої верстви народу, до шкільництва і шпитальництва. Найбільше критикував саме існуючу систему у ділянці опіки над здоров'ям. Підкреслив, що Америка і Південна Африка — це єдині дві країни, де немає державної опіки над здоров'ям усіх громадян, і заповів, що в цій справі демократи у Конґресі вестимуть дальшу боротьбу. (За газетними інформаціями — ця проблема має стати центральною у президентській виборчій кампанії Демократичної партії.

Обидва виступи — президента Буша і його опонента конґресмена Фолі — відзначалися поміркованим тоном, обидва признавали конечність співпраці Конґресу і Президента у цьогорічній законодатній праці. Фолі промовчав заяву Буша, що він бажає закінчення нарад над бюджетом до 20-го березня цього року.

Слухаючи Буша і придивляючись на телевізійному екрані, мільйони глядачів і слухачів мусіли відчувати, що це виступає дійсно лідер, державний муж високого формату. Але невідомо, чи так думати будуть виборці у листопаді цього року.

Микола Світуха

ДЦ УНР НА ПОРОЗІ ІСТОРИЧНОГО РІШЕННЯ

Перед пленарною надзвичайною сесією УНРади, яка відбудеться в половині березня, буде поставлене епохальне питання винести рішення про закінчення поверх 70-го річного періоду існування ДЦ УНР поза межами України і передання історичного мандату Української Народної Республіки державній владі України. Надзвичайна сесія вирішить також спосіб і реченець ліквідації всіх діловодств органів ДЦ УНР і питання диспозиції майна, яке безпосередньо чи посередньо належить ДЦ УНР або спорідненим йому громадським установам.

Потреба схвалення таких рішень — недискусійна. Створення незалежної, демократичної української держави було основною ціллю ДЦ УНР на всіх етапах його існування. Проголошенням Верховною Радою Акту Незалежности України 24-го серпня 1991 року і його трюмфальним підтвердженням всенародним референдумом 1-го грудня, народ України став господарем на своїй землі, а з цим невдовзі українська держава стала суб'єктом міжнародного права і її визнали, практично, всі передові держави світу.

Створення української держави було одним з рішаючих факторів у процесі розвалу Совєтського Союзу. Це до кінця 1991 року закінчили своє правноконституційне існування всі органи державної структури останньої імперії відомої як СССР, у складі якої існувала також маріонеткова політична формація під назвою Українська ССР. Українська держава стала правонаслідником, визнаним міжнародною спільнотою, усіх атрибутів, прав і зобов'язань не лише Української ССР, але й Союзу ССР там, де вони стосуються до території і народу України.

Остання, себто X сесія УНРади в червні 1989 року відбулася в атмосфері початкових і поверховних змін у внутрішній політиці Совєтського Союзу з одного боку і в світовому балянсі сил з — другого. В той час Україною продовжувала керувати слухняна Москві команда Щербицького, а апарат Компартії втішався забезпеченою конституцією „керівною ролею". Про демонтаж Компартії, як тоталітарної політичної структури, не можна було і мріяти.

За таких умов, у відсутності реальних надій на більші зміни, в декларації X сесії включено загальне доручення нововибраним органам ДЦ УНР „посилити свою працю в дусі ухвалених резолюцій, постанов і рішень, зокрема зміцнити працю на зовнішньому відтинку, беручи до уваги сучасні процеси в Україні й потреби українського народу". На передовому місці стояла потреба акції оборони правозахисників, поширення заходів для виявлення правди про Чорнобильську катастрофу, сприяння процесові відродження церковно-релігійного життя. Такі і подібні заходи дали б основу для поступового відродження і скріплення національної свідомости цілого народу.

У декларації X сесії УНРади було потверджено, що ДЦ УНР діє „як єдиний правно-леґітимний переємник і репрезентант влади Української Народної Республіки і як символ боротьби за суверенність та державну незалежність України...". В дальшій частині декларації уточнюється, що УНРада „буде продовжувати свою боротьбу і працю в користь України, доки наш народ не здобуде своєї державної незалежности й не стане сувереном на своїй землі".

Найкращим свідоцтвом, що такий статус осягнено служить визнання України незалежною державою більшою кількістю країн, як це було будь-коли в нашій історії. На основі переконливого мандату, що йому дала абсолютна більшість населення України в справді вільних демократичних виборах, президент України розгорнув багатогранні заходи для зміцнення державної контролі кордонів, для приспішення процесу

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про українську гостинність

Одна із найбільше популярних і знаних українських приповідок, це: „Гість в дім — Бог в дім".

Однак, в останніх часах із різних причин якось нам з цією приповідкою у практиці не везе, зокрема на цьому континенті та це доводить до непорозумінь та навіть деяких конфліктів.

Почалися вони недавно, а конкретно від часу, коли вкінці, після довгих років цілковитого відокремлення, туги за минулим, за рідними, відкрилися кордони і ми могли свобідно співжити одні з одними.

Здається, із роками інтелектуальної орієнтації нас тут, а наших ближніх там, ця популярна приповідка прибрала інакше значення. Вперше, після десятиріч, відвідавши Україну ми завважили, як дуже важлива є для усіх рідних і знайомих в Україні ця прадавня і традиційна українська гостинність. Вони її не лише зберегли, а просто безустанно плекали, не зважаючи на важкі обставини життя і обдарували нею від першої хвилини зустрічі до цієї міри, що для нас, після довгих років зовсім інакшого способу життя на Заході, вона видавалася часом аж незрозумілою і може трішки перебільшеною. Зокрема молодше покоління, для якого у постійному поспіху і навалі обов'язків товариське життя тут стало дуже обмежене, не могло зрозуміти, що в часі їхнього перебування в Україні їх земляки стараються усіми силами показати свою гостинність: опікою, довгими учтами, безконечними розмовами і необмеженою посвятою свого часу.

Але так як нам усім було дивно пристосуватися до такої гостинности за всяку ціну — так наші земляки, відвідуючи нас тут, не можуть зрозуміти, що більшість „діяспорців" уже давно призабула стару приповідку, яка для наших земляків все ще має таке чимале значення.

І тут саме часто доходить до жалів, розчарувань і зудару почувань та взаємин. Бо таки треба б було якось віддячитись за все це тепло, яке зустрічаємо в Україні та зрозуміти проблему та всю розгубленість, яку переживають наші земляки приїхавши на відвідини в чужу країну, в чуже оточення, без гроша, знання мови і без знання тутешньої системи життя.

Як це все погодити? Воно напевно не легко, але часом мені здається, що ми надто мало прикладаємо уваги до всієї складности ситуації, в якій тепер находимося. Треба нам зрозуміти, що в деяких випадках таки наша гостинність мусить перебороти байдужість, власну вигоду чи оправдування браком часу. Адже є випадки, коли приїжджають особи, що їх конечно треба прийняти з уваги на їхню працю чи стан. Приїжджають близькі, яких ми не бачили десятиріччями і яких треба нам включити до родини. Приїжджають розгублені, несвідомі тутешніх обставин люди, які з переляком дивляться на незнаний їм світ.

Мені довелося уже не раз і не два зустрічати рідних на летовищі і завжди поміж приїжджими на цей континент находяться наші зовсім „загублені" земляки. Одні мають їхати до незнаних їм місцевостей та не знають куди їм повернутись, або не мають на це грошей, інші сподівалися, що на них чекатимуть знайомі чи хтось з родини, а їх немає, треті хочуть порозумітися із кимось телефонічно та не знають у який спосіб це зробити, а вкінці є такі, яких аж годиться якось особливо зустріти, але ніхто в цьому напрямі не поспішає, бо вигода чи байдужість бере верх.

І тут насувається питання чи не можемо здобутися вже як не на особисту, тоді на зорганізовану гостинність і допомогу нашим землякам в часі їхніх перших зустрічей із нашим світом? Хто із нас ще пам'ятає, як зустрічали переселених осіб після Другої світової війни зовсім незнайомі нам т. зв. „старі еміґранти" — мусить тепер ствердити, що вони, хоча без вищої едукації, без Джаґуарів і брилянтів, але, дотримуючись приповідки „гість в дім — Бог в дім" — тепло і гостинно нас приймали.

О-КА

Олександер Серафин

ТРУДНОЩІ В ПЕРЕХОДІ ДО ПРИВАТИЗАЦІЇ

На початку січня ц. р. відбулися річні збори Американської економічної асоціяції у Ню Орлінсі. На порядку денному була дискусія про економічні реформи в колишньому СССР, зокрема Росії, що перевищала розгляд економічного занепаду в ЗСА.

Провідні американські економісти радять колишнім республікам СССР вводити економічні зміни скоріше ніж це робили держави Центральної Европи. Колишні республіки повинні скористати з досвіду в ділянці приватизації і роздержавлення. „Приватизація у країнах Центральної Европи є у краху", каже гарвардський економіст Джефрі Сакс дорадник польського і російського урядів. „Кожна центрально-европейська держава, на його думку, зазнала поважних невдач в пошуках за новими власниками для державних підприємств".

Згадані економісти також рекомендують, щоб ЗСА та міжнародні аґенції помогли фінансувати ці зміни, бодай на самому початку, щоб втримати певний життєвий рівень під час переходу до ринкового відношення.

Постає питання, як перевести приватизацію ефективно і справедливо у країнах, які не мають біржі і приватних банків. Наприклад, подаю коротко, як переводять приватизацію Польща і Чехо-Словаччина, які своєю економічною ситуацією більше репрезентативні ніж Східня Німеччина чи Мадярщина.

Приватизація в Польщі. Польський плян, проголошений з кінцем червня 1991 року, передбачав передати 25 відсотків державної промисловости в приватні руки, створюючи взаємні інвестиційні фонди, в яких кожний громадянин матиме часткову власність. Метою цього пляну — створити від 5 до 20 інвестиційних фондів з 400 середнього розміру підприємств, які затруднювали 12 відсотків індустріяльних працівників. Плян передбачав, що 60 відсотків шерів кожної компанії буде вкладено в нові фонди управління багатством, 10 відсотків роздано працівникам підприємств, а тільки 30 відсотків буде віддано державі.

Громадяни народжені після 1-го січня 1974 отримають один пай з кожного з цих фондів, а кожний фонд матиме акції в кожній з 400 приватних фірм. Уряд плянує також продавати шери індувідуальних фірм і інвестиційних фондів на варшавській біржі. Видатки адміністрації фондів покриває держава, а їхнє керівництво ведуть чужинецькі фінансові експерти — ЗСА, Великобританії і Японії. Польща надіється передати у приватні руки майже половину з 7,000 підприємств, власником яких була дотепер держава, протягом трьох років. 75 відсотків сільського господарства ніколи не перейшло у державну власність.

Приватизація у Чехо-Словаччині. Держава продає малі підприємства приватним особам на ліцитації. Таких малих підприємств було понад 20,000, з яких вже продано більше половини. З початком жовтня 1991 року, державний Уряд почав продавати купони своїм дорослим громадянам. Ці купони, які продаються по 1,000 корон (30 дол.) бльок, можна інвестувати з початком 1992 року у великі підприємства — не більше десяти. Вважають, що 30 відсотків великих державних підприємств, яких нараховують 3,000, в цей спосіб стане приватним, а решта буде продана на ліцитації. Передбачають, що понад два мільйони громадян візьме участь в програмі приватизації.

Не зважаючи на великі можливі і непередбачені політичні і економічні труднощі, присутні на загальних зборах економісти висловлювалися оптимістично на довгореченцеву економічну перспективу колишніх республік, якщо зміни будуть успішно переведені. На думку економіста С. Фішера, який дораджував Ізраїлеві в половині 1980 років, тут ідеться мова про держави, які мають можливість стати сильними економічно за 10 років.

Учасники зборів підтримували швидкість приватизації і вважали її вирішальною при встановленні контролю власности над підприємствами, які тепер діють тільки в теорії. Без приватизації і роздержавлення підприємств, лібералізація цін не буде спроможною стимулювати економічну перебудову широкого змісту. Якщо переведення приватизації відкладуть підприємства, неприбуткові підприємства додаватимуть до державних дефіцитів, які вже досить поважні (25 відс. у Росії). Другою фазою приватизації, на думку економіста Саммерса, повинна бути заохота нових, малих підприємств, виеліміновуючи економічні і правні перешкоди. В цій ділянці центрально-европейські країни зробили великий поступ.

Учасники зборів були загально згідні, що:

1) приватизація і роздержавлення повинні статися перед іншими економічними програмами; 2) працівники і управителі державних підприємств повинні отримати приступні умови у процесі приватизації (привілеї); 3) шери мусять бути спосібними на продаж, щоб збільшити вартість підприємства і створити на них побічний ринок. Це дасть спроможність до збільшення їхньої вартости.

Іванна Зельська

РОЗСІЯНІ МУЗЕЙНІ ПАМ'ЯТКИ

Нещадний буревій Другої світової війни, що безкарно гуляв над европейським суходолом, дошкульно повівся з українцями, де найдовше тлумився на їх території. Жорстокостей над мешканцями територій, на яких він розгулював, годі схопити в одній газетній статті — потрібна більша студія, та я спинюся на тому, щоб відповісти на вміщений повище заголовок моєї статті.

Воєнні дії розметали жителів України по багатьох країнах і континентах земного ґльобу, та не змогли вбити в них любови до рідної землі, ані в поодиноких людей, ані у груп, що там себе відшукували.

На особливу увагу й пошану з нашої сторони заслуговує група цивільних переселенців, що знайшлася на території Святої Землі — теперішнього Ізраїля. Серед дуже невідрадних обставин і матеріяльній убогості, вони задумали закріпити своє там перебування великим проєктом, що міг бути у той час лиш мрією, але став дійсністю, завдяки людській запопадливості, глибокій вірі у правильність свого рішення на добро України, та невидимій всемогучій Божій опіці, що наочно здійснилася за допомогою людських рук. Цей проєкт, що мав залишатися свідченням для грядучих українських поколінь, став рівночасно служити сучасникам, що відвідували християнські пам'ятки у Святій Землі. Було це залишення Господньої молитви — „Отче Наш", що її знаємо напам'ять і що її навчив нас сам Ісус Христос живучи на землі, та що часто з вірою про допомогу Всевишнього шепчуть людські уста у критичних моментах життя.

На Оливній горі в Єрусалимі є святиня, якою опікуються французькі монахині Кармелітки. Це святиня Патер Ностер — „Отче Наш", де написана та молитва в 44-ох мовах світу. І саме там залишилась ця неоцінена пам'ятка українців.

Тепер розкажу, як дійшло до здійснення задуму, та зацитую після відбутої прощі мій запис, друкований 15-го травня 1975 року в „Новому Шляху". Було відомо, що фундаторами цієї прекрасної пам'ятки були українські вояки в польській армії Андерса, що перебували тимчасово у Святій Землі. Одначе, цьому заперечив проф. д-р Василь Луців на сторінках часопису „Вільне Слово" з 19-го жовтня 1968 року. Наводимо слова автора: „Ми цивільні українці, що жили тоді у Святій Землі, не дістали від українців-вояків у польській армії ані сотика; уфундували таблицю, яка коштувала великі гроші, власним коштом. Єдиною сторонною особою, що щедро нам допомагав був Кир Іван Бучко з Риму... Цю заслугу ми, ініціятори і виконавці цього діла, посвячуємо Господеві і нашій страдальній Матері Україні і ніхто сторонній хай не приписує собі того, чого не зробив".

Заява д-ра В. Луціва була потрібна як ішла суперечка, а нащадкам вона потрібна, щоб ми знали кому завдячуємо закріплення цієї пам'ятки українською мовою, так далеко від рідної землі. Про візію самостійности України тоді можна було тільки мріяти непоправним романтикам, бо безбожний твердий чобіт окупанта-большевиків придавив і застрашив усю Україну, трактуючи її як свою територію.

„Таблицю" замовлено в тодішній столиці Тель Авів. Її частинами перевозили автобусом д-р В. Луців і о. П. Сивак, а щоб посторонним не впало в очі, то частини були обвинуті мішками. Цілість Господньої молитви — „Отче Наш" — є великих розмірів, на цілу височину церковної стіни. Вона є на видному місці, виконана на керамічних плитках кольором ультрамарини, на плитках кремового тла. Написи молитви докладно виконані живою українською мовою, легко доступною читачам. На самій горі, посередині, напис друкований „Ukraine" для інформації чужинцям. По чотирьох кутах „таблиці" вміщено по тризубові — емблема України, а рослинний кольоровий орнамент разом сполучує їх і назву Україна. (Докладно описано для тих, що із-за різних причин ніколи самі не зможуть бачити і тільки уявою можуть це відтворити).

Знахідка цієї дорогоцінної пам'ятки у Святій Землі, що виконана українцями серед злиднів Другої світової війни, це справжній і тривалий шедевр, який засвідчує живучість народу України і про це нам треба знати. При сприятливій нагоді відвідати та засвідчити перед цілим світом нашу беззастережну віру у Господнє проповідування чеснот християнства, та мир і згоду між народами землі.

Іншою безцінною пам'яткою у Святій Землі була вмурована мармурова таблиця українською мовою і тризубом при вході до крипти святої Анни. Було відомо, що її фундаторами були колишні вояки-українці з армії Андерса, що перебували на постою у Святій Землі. На таблиці до крипти св. Анни напис українською мовою був: „Пречиста Діво Мати нашого краю, вимоли у Сина свого єдність і волю для українського народу. Українці-жовніри в дорозі до батьківщини. Єрусалим, 1 листопада 1949".

На місці крипти св. Анни тепер там збудовано святиню цієї самої назви, та рівночасно зникли всі пам'яткові таблиці, що там колись були поміщені враз із українською. Куди їх переміщено, мені невідомо, але тепер тої пам'ятки там нема. Варта тим поцікавитись!

Збереглась по нинішній день у Єрусалимі інша дорогоцінна пам'ятка українців — це Плащаниця, яку подарував до церкви Гробу Господнього український гетьман Іван Мазепа. Вона — Плащаниця кута в грубій срібній блясі. Ціла Плащаниця більших розмірів 1x1, 1/2 метра. Її бережуть монахи, що опікуються цією святинею. Вона є під ключем і її можна бачити лиш за спеціяльним дозволом. Там, далеко від рідної землі, вона збереглася від лукавих очей недругів України, що після гетьманом програної в Україні 1709 року пильно в Україні і цілій Европі вишукувати пам'ятки і згадки про гетьмана Івана Мазепу, щоб їх знищити.

У мене є відбитка цієї пам'ятки, що її в „Українських Вістях" з Едмонтону помістив о. Сапеляк. Маю також велику відбитку самої Плащаниці без декорованої обвідки кругом. Оригінал я бачила.

З іншої місцевості Святої Землі в Назареті є церква Рожджества, що збудована там в 1960—1969 роках. Її нижня частина присвячена Святій Родині, а верхня частина події Благовіщення Пречистій Діві Марії. Там на картинах збережено, як народи світу зображають у своїй народній уяві цю подію. Для українців там було зарезервоване місце недалеко входу до святині. Тепер те місце зайняте скоріше присланим, а українців переміщено назовні під накриттям. Є там поміщена Зарваницька ікона Богоматері, до якої моляться українські діти в уніформах Пласту і Суму.

У Назареті крім звичайних місць, де жила Пресвята Родина, та студні, де брала воду, була ще інша незвичайна пам'ятка українців при Екуменічному Центрі. Це Станиця

(Закінчення на стор. 3)

ДЦ УНР...

(Закінчення зі стор. 2)

творення українських військових сил і морської фльоти і для заповнення прав України в міжнародних організаціях і установах.

Верховна Рада, як суверенний законодатний орган влади України, видала ряд авторитетних стверджень спрямованих до урядів світу в таких ключових питаннях, як контроль ядерної зброї на території України, виповнення міжнародних зобов'язань відносно поступового зменшення кількости збройних сил на українській території, готовости України ґарантувати права національних меншостей та в інших питаннях. Розгортаються різноманітні акції практичного утвердження державної незалежности України шляхом розроблення плятформи нової економічної структури, заведення української валютної одиниці, наладнання двосторонніх торговельних взаємин з сусідніми країнами та в інших важних ділянках.

Перед лідерами України ще не одне тяжке завдання, для якого нелегко знайти розв'язку, враховуючи брак потрібних ресурсів і досвідчених кадрів у багатьох секторах державної адміністрації. Немає сумніву, що на всіх рівнях державної влади, від складу Верховної Ради і Уряду до низових обласних та місцевих адміністраційних органів, потрібно буде далекойдучих змін. Але не можна забувати, що сам акт розпущення Верховної Ради мусить бути конституційним, що перше мусить бути ухвалений новий закон про вибори на всіх рівнях і що немає ніякої ґарантії, що новий склад Верховної Ради буде більше „репрезентативним".

Було б абсурдом уважати, що роля громадських чи політичних чинників діяспори, в тому і ДЦ УНР, лежить в тому, щоб визначувати завдання і назначувати пріоритети, що саме і як повинні виконувати Верховна Рада і Уряд України. Не є секретом, що такі тенденції існують, хоч мало хто готовий трактувати їх серйозно. В сфері фантазії живуть ті, хто намагається серйозно розглядати можливість призначення „офіційних уповноважених ДЦ УНР в екзилі в Києві", так наче б тут стояло питання про виміну амбасадорами поміж двома суверенними державами. Але верш ком абсурду було висунення в листопаді 1991 року — за кілька тижнів перед епохальним всенародним референдумом — тези про те, що мовляв, „...говорити про те, що вільна і незалежна Україна вже є, було б не лише передчасно, але легковажно і навіть шкідливо..." Комусь хотілося кидати такі сумніви якраз в час, коли всі національно свідомі сили в Україні подвоїли зусилля, щоб забезпечити більш переконливий вислід першого вільного референдуму про самостійність України. Це дуже дивна маніфестація патріотизму.

Як поставиться актив сьогоднішньої демократичної України до ідеї передання історичного мандату УНР залишається містерією. Існують незаперечні показники того, що керівники Руху керуються не лише емоціями і сантиментами до історичного минулого, але насамперед реальною оцінкою потреб сьогоднішнього, розуміється з врахуванням перспектив майбутнього. А можливість пересадження в Україну тих нездорових еміґраційних поділів, які можуть підважувати ще дуже нестійкі підвалини молодої української держави, треба рахувати наскрізь небажаною.

ДЕНЬ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА в БОСТОНІ

Місцевий Відділ Українського Патріярхального Товариства

ПРОГОЛОСИВ

день 16-го лютого 1992 р.

„ДНЕМ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА в БОСТОНІ"

з цієї нагоди влаштовує

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

з нагоди сторіччя народження Патріярха

котра відбудеться

в залі української католицької парафії Христа Царя о год. 1-ій по полудні

на котру запрошується всю громаду Бостону й околиці.

БУДОВА МОНУМЕНТАЛЬНОГО ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ

Макета статуї Т. Шевченка до комплексу пам'ятника поетові у Львові, автори — Андрій і Володимир Сухорські, львівяни.

якого СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ відбудеться в цьому 1992 році в першу річницю відновлення ДЕРЖАВНОЇ САМОСТІЙНОСТИ УКРАЇНИ поступає за пляном успішно вперед.

ЛЬВІВСЬКА МІСЬКА РАДА народних депутатів ЗАПРОШУЄ на цю історичну подію все українське громадянство у вільному світі прибути по змозі численно, а СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ, ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ на поселеннях, українські ТОВАРИСТВА, ОРГАНІЗАЦІЇ, УСТАНОВИ, ІНСТИТУЦІЇ, КООПЕРАТИВИ, ПАРОХІЇ і економічні ІНСТИТУЦІЇ проситься прислати свої ДЕЛЕҐАЦІЇ на ці СВЯТКУВАННЯ. Остаточна дата відкриття пам'ятника буде подана пізніше.

В особливий спосіб, зокрема ЗАПРОШУЄ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИХ ІЄРАРХІВ українських ЦЕРКОВ до ПОЧЕСНОЇ ПРЕЗИДІЇ відкриття пам'ятника та участи в молитовному його БЛАГОСЛОВЕННЮ.

Користаючи з цієї нагоди звертаємося з проханням до всіх українців в діяспорі, котрі належно розціюють важливість побудови пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ в столиці ЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ, СВОЇМИ ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ допомогти покрити кошти розпочатого діла, на якого докінчення іще потрібно приблизно 200.000 долярів.

Всі ЖЕРТВОДАВЦІ на будову пам'ятника від 25 долярів в гору одержать ПОСВІДКИ для податкових цілей, а кромі цього на постументі пам'ятника будуть прикріплені ПРОПАМ'ЯТНІ ТАБЛИЦІ з їхніми іменами і прізвищами в такому порядку: ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ: $2.000; МЕЦЕНАТИ: $1.000; ПАТРОНИ: $500; ДОБРОДІЇ: $250; СПОНЗОРИ: $100. ЖЕРТВОДАВЦІ $1.000 і більше одержать кромі цього даром мініятуру статуї поета, відлиту по мистецьки в бронзі.

ЖЕРТВОДАВЦІ $10.000 і більше одержать додатково безплатно квиток на літак до Львова і назад та побут в готелі і будуть включені до ПОЧЕСНОЇ ПРЕЗИДІЇ відкриття пам'ятника.

ЗОКРЕМА звертаємося з гарячим проханням до УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬ, ТОВАРИСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ПАРОХІЙ, ІНСТИТУЦІЙ і КООПЕРАТИВ та окремих громадських діячів організувати у себе „ЗБІРКОВІ КОМІТЕТИ" на фонд будови пам'ятника Т. Шевченкові у Львові, щоб дати можливість всім, що бажають, своїми пожертвами причинитися до зреалізування цього національного діла. Особливо добре надається для переведення цієї акції час ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ в місяці березні.

ЗА КОЖНИХ 10.000 долярів, пересланих нам цими КОМІТЕТАМИ ми передамо безплатно 1 (один) летунський квиток до Львова і назад та побут в готелі для їхніх делеґатів, які будуть включені в ПОЧЕСНУ ПРЕЗИДІЮ відкриття пам'ятника. Всі жертводавці на збіркові листи цих КОМІТЕТІВ одержать відповідні ПОСВІДКИ для податкових цілей та будуть поміщені на ПРОПАМ'ЯТНИХ ТАБЛИЦЯХ на постументі пам'ятника за вищенаведеним ключем.

ВСІ ЛИСТИ і ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО ПРИСИЛАТИ НА НАСТУПНУ АДРЕСУ:
Ukrainian Committee for Taras Shevchenko Monument in Lviv
2150 Bloor St. W., Suite 96-A, Toronto, Ontario, Canada — M6S 1M8

НА ЧЕКАХ ПРОСИМО ЗАЗНАЧУВАТИ:
T. Shevchenko Monument in Lviv

Для евентуальних особистих контактів подаємо телефони ПРЕЗИДІЇ нашого КОМІТЕТУ біля їхніх імен і прізвищ.

ЩИРО ДЯКУЄМО всім тим ШАНОВНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ, що своїми пожертвами допоможуть нашому КОМІТЕТОВІ успішно докінчити це важливе національне діло. Ми твердо віримо, що СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у Львові стане великою ВСЕУКРАЇНСЬКОЮ НАЦІОНАЛЬНОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ нашого народу на рідних землях і української діяспори в обороні УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ і СОБОРНОСТИ.

Канада, Торонто, Онтаріо, в січні 1992.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у ЛЬВОВІ
з доручення Львівської Міської Ради Народних Депутатів:

Д-р Василь Іваницький, голова
тел. (416) 239-4407
о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, секретар
(416) 742-1632

Роман Грицина, скарбник
(416) 766-1117
Валентина Родак, секретар
(416) 255-8604

Загальні збори 83-го Відділу СУА

Загальні збори 83-го Відділу СУА відбулися 11-го грудня 1991 року в домівці СУА. Всі перебували у піднесеному настрої, під впливом подій, що відбуваються нині в Україні.

Членки Відділу відзначили свою радість відспіванням молитви-подяки Богові і висловленням надій, що в Україні на майбутнє все буде поліпшуватися і обіцяли продовжувати допомагати Україні різними способами.

В минулому Відділ на заклик Головної Управи СУА зібрав поміж членками Відділу, дочок і синів членок та прихильників Відділу понад 10,000 долярів, які були передані до централі СУА на фонд медичної допомоги і суспільної опіки. Торік після приїзду Митрополита Стернюка в Ню Йорку референтка Суспільної опіки Марія Шепарович зайнялася приватною збіркою серед членок Відділу і зібрала 770 дол., які були передані Владиці Стернюкові як дар любови церкви в Україні. Ділянка суспільної опіки Відділу різноманітна. Вислано 300 дол. для стипендиста в Бразилії, подарунки на Різдвяні свята монахиням в Польщі, пачку для глухої дівчини в Україні. Референтка вислала в Україну журнал „Веселка", 210 фунтів родзинок 5 пачок антибіотиків. Відділ придбав 9 спонсорів стипендійної акції СУА, зложив 500 дол. на таборовий виряд для пластунів в Україні, 200 дол на закуп овочів, 200 дол. на фонд імени Лотоцької, 100 дол. на фонд бабусі, 100 дол на дитячий журнал „Сонячник" в Києві, 100 дол. для дітей з України (капеля бандуристів зі Львова) тощо.

На ширших сходинах Відділу культурно-освітня референтка Лідія Андрусишин старалася запрошувати прелеґентів з України, щоб членки могли собі краще з'ясовувати ситуацію на Батьківщині.

Протоколярна секретарка Катря Червоняк докладно записувала перебіги ширших сходин і дискусій та пропозицій членок Відділу.

Кореспонденційна секретарка Богданка Слиж писала привіти та провідні листи в справах Відділу, подяки тощо.

Касу фахово тримала в руках фінансова референтка Стефа Косович. Вона теж була адміністраторкою „Світлички" 83 -го Відділу.

Заступниця голови Олімпія Роговська вміло заступала голову в її відсутності.

Господарська комісія у складі Лідії Закревської (голова), Орисі Лаби і Марії Луцик активно працювала у придбанні фінансової бази для Відділу, без якої трудно собі уявити існування Відділу, коли ходить про суспільну опіку й інші ділянки.

Виховна праця Відділу проявляється головно у провадженні „Світлички", учителькою якої є членка Відділу, фахова учителька Лідія Андрусишин. Її допомагає Роксоляна Подпірко. Виховна референтка Дарія Ґенза виявляє свою виховну працю у „Світличці", навчаючи дітей танців і пильнуючи приходу св. Миколая до „Світлички", Дня Матері й інші імпрези, що „Світличка" святкує.

Організаційна референтка Оксана Лопатинська звітувала, що Відділ нараховує 62 членки, а в середньому на сходинах буває 22—24 членки.

Пресова референтка Зірка Галів інформувала про працю Відділу на сторінках щоденника „Свобода" і журналу „Наше Життя".

Очевидно найголовніша роля належить голові Відділу, якою у звітному періоді була Ірена Мокрівська. Вона гідно репрезентувала Відділ на різних імпрезах та релігійних і громадських святкуваннях. До неї належали різні справи Відділу, що вимагали вирішення. Вона провадила Відділ і координувала працю окремих референток. Членки Відділу під проводом голови брали участь у різних імпрезах. Варто згадати численну присутність членок Відділу на ювілейному святі 15-ліття українського Музею в Ню Йорку, на якому відзначено 83-ій Відділ СУА за те, що є меценантом Музею і що зібрав 22,000 дол. на Музей. Ірена Мокрівська, як голова Відділу, брала участь у спаленні мортґеджу Музею.

Загальними зборами керувала голова Наталка Дума, секретарювала Варка Бачинська

Присутня голова Окружної Управи СУА Надя Савчук висловила признання голові Відділу за велику працю і за провідну участь членок в організації СУА. До Екзикутиви головної управи входять п'ять членок Відділу, до Окружної Управи — дев'ять. Відділ теж гордий з того, що членка Ірина Куровицька стала першою заступницею голови Національної Ради жінок ЗСА, а Марія Томоруґ є секретаркою цієї організації. Репрезентантку до України вибрано Варку Бачинську, а до Об'єднаного Комітету — Євгенію Івашків.

Після вибору нової управи Відділу, новообрана голова Ірена Мокрівська подякувала за довір'я і подала деякі напрямні та заохочувала до дальшої праці для добра СУА.

На пропозицію Варки Бачинської на загальних зборах присутні членки Відділу підписали і вислали листа до президента України Леоніда Кравчука.

Голова закрила сходини молитвою і вшануванням пам'яті померлих членок Відділу — Дарію Камінську і Ярославу Підгорецьку.

Зірка Галів

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ ЗВІТУЄ

У зв'язку із референдумом в Україні в дні 1-го грудня 1991 року Рада УФФО перевела збірку грошей:

по 500 дол.: Німилович Осип, Т-во Українських Інженерів;
300 дол.: д-р Р. Дикий;
250 дол.: В. Корнієнко;
по 200 дол.: Левайн Давид, Гриців Л. і Т., Фаріон Е. і О., Смизук М.;
по 100 дол.: Німилович М., Гурський Петро, Артимишин Б., Корнюк Ф. і С., Татунчак О., Рой В., д-р Яримович Я., Даниленко І., Білас М., Гура Ю., Михалюк О., Кушнір Л. і І., д-р Фараонів Б., Голуб С., Шашаровський В. і Ю., Стасюк М. і Л., Сестрицтво св. Анни, Вонс Т. і С., Демянчук Х., Сінельник Ю.;
75 дол.: Левицький Р. і Т.;
по 50 дол.: Турчин М., Масюк Х., Масюк О., Луценко К., Даників М., Масюк А., Романів В. і З., д-р Новосад Е., Винницький В., Рибак Ю., Ільницька О., Прасіцький А., Косенко П. і В., Хейлик І., Антоняк Ю. і О., д-р Софоклес А. і Е., Букачик Н. і Г., Колодій Я., Гаврилюк О., Одежинська Л., Левицький О.;
по 40 дол.: Біловус Г. і Л., Гурський П., Діденко Ю. і Д., Клюк П., Таневський І.;
по 30 дол.: Івасиків Л., Пришибинський П., Допинай О., Левинький Т.;
по 25 дол.: Турчин О., Клос А., Луцишин І., Федак Д., Савчук І., д-р Кліш В., о. Нарушевич Е., Сенейко М., Райтарівська Х., Левицька М., Найдан А.;
по 20 дол.: Гужва Д., Кривуша С., Дереванко О., Онуфрій, Євсевська М., Михалевич Л., Ноґальскі А., Пасічник К., Трипупенко В., Лисяк О., Шабатура Ґ. і Г., Ворона М., Капшученко Л., Капшученко П., о. Желехівський Б., Мицик Р., о. Злочовський З., Мазепа І., Наконечний Б., Словятинський В., Крочак Т., Бовцайло І.,;
по 15 дол.: Пилипчук О., Бакмастер Дж., Демкович;
по 10 дол.: Лужецький С., Волчук Р., Бабич О., Скульський О., Бережний П., Припін В., Борзаківська М., Ґнатченко А., Гулик І., Лободенко С., Лютий А., Ревуцький Я., Сілін І., Ткачук Є., Токар М., Квашинський З., Староста І., Кишляк К.,, Влашин Р., Іваськів Ю., Швед І., Кузик Р., Ґуляй Б., Голінко М., Дубенко З., Скісюк А., Ковалишин С., Кіфюк П., Періг Л., Климовський Я., Балан Л., Абущак В., Дорошенко В., Феснак Й., Бандерський-Лонд І., Наконечний Б., Сум М., Наконечний І., Бачмага А., Яремчук М., Возьний І., Ортинський О., Чубата А., Бобинський Я., Ільчишин І., Пушкар В., Дзівак І.;
6 дол.: Бережна О.;
по 5 дол.: Бесараб В., Гофман П., Лимаренко Л., Лісецка О., Мисик П., Рад А., Слюсаренко Т., Федоряка М., Леськів І., Залуцький А., Возняк М., Беркови Д., Снайдер Л., Ноґа Б., Бойчук І., Лесяк М., Аннюк А., Маланчук З., Леськів Е., Оприск Л., д-р Бережницький Ю., Романець М., Вовцайло І., Влашин Р., Штром А., Маслій М., Куземський І., Гаманюк, Данилюк В., Дідинський Р., Дончук Л., Келер М., Мінюк М., Орлецький З., Паламар М., Розпутько В., Щерба І., Кострицький І.;
по 3 дол.: Гичко Л., Ковальчук М.

ЛИСТА ЗБІРКИ, ЯКУ ПЕРЕВЕЛА РОСТИСЛАВА МАТЛА:

100 дол.: Козак Е. і І.;
40 дол.: Масюк І. і Я.;
по 30 дол.: Матла Р., Рожок С., Косик С., Луців Б.;
по 25 дол.: Костюк Е., Гомзяк Г., Гайдучок О.;
по 20 дол.: Заброцька А., Кріль І., Середа О., Бохнар М., Лукавські Е. і М., Филипович О.;
10 дол.: Мотрук П.

У ТРИДЦЯТЬ ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

моєї незабутньої МАТЕРІ

бл. п.

Олександри з Ліницьких МАРКОВИЧ

кол. артистки ЛАВРОВСЬКОЇ

буде відправлена

П А Н А Х И Д А

в неділю, 2-го лютого 1992 р. о год. 11:10 ранку в катедральному храмі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філядельфії, Па.

816 N. Franklin Street, Philadelphia, Pa.

До участи в Панахиді сердечно запрошую приятелів, артистів, учнів, студентів, знайомих.

Проф. ЗОЯ МАРКОВИЧ, донька

Розсіяні...

(Закінчення зі стор. 2)

Христа Юнака, якою опікувався і розбудував о. Казимир Рошко, а спонзором її була дієцезія св. Миколая — Чикаґо — ЗСА. Тепер вона не існує — перепродана, бо, мабуть, закоштовно було її втримати. Жалуємо, що нічим не причинилися до її збереження для грядучих поколінь.

Українська присутність у Святій Землі — це відповідне місце не лише ширити християнські засади, але також ширити правду про Україну, що нарешті спромоглася на проголошення і визнання її самостійности у референдумі 1-го грудня 1991 року.

За всіма українцями, незалежно де тепер перебувають, тяжкий і відповідальний обов'язок, закріпити і розбудити самостійність України та її культуру всіма можливими й доступними нам засобами.

Ділимося сумною вісткою з учнями Зальцбурзької Гімназії, що в середу, 22-го січня 1992 р. відійшов у Вічність наш дорогий Професор

бл. п.

ОЛЕГ Р. МИКЕТЕЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 25-го січня 1992 р. в Ню Гейвен, Конн.

Достойній пані професоровій та Вш. Родині складаємо глибокі співчуття.

Комітет Зальцбурзької Гімназії

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 24-го січня 1992 р., ненадійно відійшов у вічність наш дорогий БАТЬКО

бл. п.

ПЕТРО ЯРЕМА

ВЛАСНИК І ДИРЕКТОР

похоронного заведення Петра Яреми в Ню Йорку (третьої ґенерації) нар. 7-го березня 1940 р. в Ню Йорку, внук Петра і Юлії Яреми (перші власники цього ж заведення).

Тлінні останки спочили на цвинтарі Кальварія, Квінс, Ню Йорк.

Залишив у смутку:

сина — ЮРІЯ
доньку — ХРИСТИНУ (ТІНУ)

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ ДО ВІЧНОСТІ нашого дорогого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ та ПРАДІДУСЯ

бл. п.

ГРИГОРІЯ КУШНІРА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

у вівторок, 4-го лютого 1992 р. о год. 7:30 рано в церкві свв. Верховних Апостолів Петра і Павла в Коговз, Н. Й.

Горем прибита родина просить про молитви:

жінка — СТЕФАНІЯ
донька — УЛЯНА з мужем ОЛЕГОМ
внуки і правнуки
та ближча і дальша родина в Америці й Україні

ПОДЯКА

Отцим складаємо найщирішу подяку Всеч. о. митр. В. Андрушкові за уділення Найсвятіїших Тайн в часі хворіння покійного та за похоронні відправи, як рівнож о. дияконові М. Качеві за співслужіння в похоронних відправах та за зворушливі прощальні слова.

Щиро дякуємо В. Стадникові і Я. Кушніреві та сестрі Лаврі, ЧСВВ і членам хору, що своїм співом звеличали похоронні відправи.

Дуже дякуємо З. Біласові за влаштування тризни при допомозі членок Союзу Українок.

Щиро дякуємо інж. Р. Ракочому за прощальне слово від Українського Клюбу і І. Грицковянові за прощальне слово від Братства свв. Петра і Павла.

Рівнож щира подяка всім за упокійні Святі Літургії, за молитви, квіти, за писемні і телефонічні вислови співчуття і всім, що взяли участь в похороні.

Ми невимовно вдячні всім жертводавцям на „Церкву в Україні" в сумі $700.00 і на будову Українського Клюбу в Коговз — $325.00, на Український Музей — $50.00, на Пресовий фонд „Нашого Життя" — $50.00 і на закуп Євангелії для церкви свв. Петра і Павла в Коговз.

Хай Всевишній нагородить всіх вас своїми щедрими ласками за ваші прислуги для покійного.

Дякує родина покійного.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашої найдорожчої МАМИ, БАБЦІ, СВАХИ

бл. п. мґр

ІРИНИ ГОРОДИЛОВСЬКОЇ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в суботу, 8-го лютого 1992 р. в церквах:

свв. Володимира й Ольги, Чикаґо, Ілл. (год. 11-та рано);
св. о. Миколая, Пассейк, Н. Дж. (год. 6-та веч.)
св. Володимира, Ґлен Спей, Н. Й. (рано);
св. Івана Хрестителя, Гантер, Н. Й. (год. 9-та рано)

і у вівторок, 11-го лютого 1992 р.
в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й. (год. 7-ма рано).

Просимо друзів і знайомих помолитися за спокій душі нашої незабутньої мами.

ВІРКА СМОРОТСЬКА і
МАРТА КОЗИЦЬКА з родиною

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

ва навколо ідеї самостійности й соборности української держави. Щодо позиції Руху стосовно Леоніда Кравчука, сесія Великої Ради переважною більшістю висловилась за конструктивну підтримку Президента. Необхідно допомогти йому, в першу чергу, кардинально змінити його кадрову політику з метою створення компетентного уряду національної згоди.

Стосовно можливих організаційних і структурних змін у діяльності Руху, Велика Рада не підтримала проєкт перетворення Руху в політичну партію. На думку більшости учасників сесії, НРУ повинен залишатися громадсько-політичною організацією відкритого типу, навколо якої могли б консолідуватися всі демократичні партії і сили України. Хоча це не виключає певної реорганізації організаційних структур Руху з метою підвищення ефектив ности їх роботи. Остаточні рішення по всіх розглянутих питаннях будуть ухвалені на 3-іх Всеукраїнських зборах НРУ, які відбудуться 27-го лютого — 1-го березня цього року в Києві.

СПРАВА ПОДРУЖНЬОЇ невірности губернатора Арканзо Билла Клінтона, який змагається за кандидатуру Демократичної партії у президентських передвиборах, не тільки опинилася на перших сторінках брукових і щоденних газет, але також взяла інший напрямок. Так твердять спостерігачі передвиборчих кампаній, базуючи свої спостереження на опитах виборців, які у 81 відсотку заявили, що їх зовсім не цікавлять особисті справи Б. Клінтона, одначе їх дуже непокоїть те, що майбутній кандидат на президента ЗСА говорить неправду.

АЛЕН ҐРІНСПЕН, голова Федеральної ради валютних резерв, сказав Конґресові, що він сподіється економічного звороту на краще в другому кварталі біжучого року. Виступаючи перед сенатською Комісією для справ банківництва тільки один день після того, як президент Джордж Буш об'явив свої пляни про зниження деяких податків, цей державний урядовець, що має найбільший вплив на економіку, заявив членам комісії про свої побоювання. Він уважає, що боротьба в Конґресі може підвищити бюджетний дефіцит і довголітні відсоткові рати. А. Ґрінспен схвалив податкові зменшення запропоновані Президентом за їхню консервативність, але заразом підкреслив, що на його думку не буде розумно, коли ці пропозиції схвалять і введуть в життя.

ЗАПЕВНЕНІ, ЩО, проголосивши банкрутство, фірма Мейсі'с буде платити доставцям за нові постачання, велика кількість перепродувачів роздрібного товару почали підготовляти доставу нових замовлень для Мейсі'с. Все ж таки велика кількість кравецьких майстерень, контракторів і постачальників інших товарів ставиться скептично до цих запевнень. Керівники фірми запевняють, що забезпечення крамниць актом банкрутства дасть їм змогу отримати від банків додаткові позички для урухомлення торгівлі, а тим самим і можливість платити за нові достави.

У СВОЇХ ВІДГУКАХ на виступ президента Джорджа Буша, демократи, як твердять аналітики, зареаґували так, як можна було сподіватися, бо в них є інші пропозиції на ці самі проблеми. Одначе ці ж самі аналітики підкреслили і те, що демократи зживали оклепані фрази із передвиборчої кампанії для неґативного насвітлення виступу Президента, що абсолютно не додавало поваги їхнім закидам. Крім того, демократи, вийшовши з новими пропозиціями, не подали джерела фінансування тих новоутворень і тим самим не зуміли надати своїм пропозиціям можливостей їх осягнення.

Пластуни відбули лещатарський табір в Квебеку

Від 22-го до 27-го грудня 1991 року, як і щороку взимку, відбувся пластовий лещатарський табір у Сан жовіт, Квебек. Хоча табір був організований Пластовою Станицею Торонто, на табір приїхали юнаки і юначки з Оттави, Монтреалю, Гемильтону, Вашінґтону і Ню Йорку. Тому, що цього року було менше число учас ників, всі мали нагоду добре запізнатися і гарно зжитися.

Табір цього разу був відмінним, тому що три тижні перед табором в Україні був референдум, який утвердив проголошення вільної і самостійної України. Таборовики рішили, що наша Україна вже більше ніколи не може бути гнобленою катами і поневоленою. Тому табір вирішив прийняти назву „Більш ніколи".

Очевидно, головним зайняттям на таборі було лещатарство. Чотири з п'ятьох днів таборовики вправ ляли на з'їздах гори Монт Тремблант, з якої було видно засніжені Квебекські гори. В п'ятий день таборовики використали ранок на дружню ігру зимового футболу, а ввечорі з'їздили по горі Монт Сан Совер.

В перші дні табору лещатарство було надзвичайно приємним, бо багато приготовлялося до святкування Різдва і з'їзди не були переповнені.

Але табір займався не лише лещатарством. Зайняття наші включали: спів, гутірки про лещатарство, танці. „Попис Сковороди", в якому таборовики мали нагоду забавлятися, пописатися та посміятися.

Склад команди цьогорічного лещатарського табору „Більш ніколи" був такий: командант — пл.сен. Володимир Луців (Вовкулака); заступники команданта — ст.пл. Таня Бардин і ст.пл. Борис Хабурський (Чорноморець); бунчужний — ст.пл. Степан Луців (Вовкулака); писар — ст.пл. Ігор Бошко (Вовкулака); подруга — ст.пл. Ліля Гордієнко; медик — пл.сен. Володимир Медвідський (Вовкулака) і опікун — пл.сен. Олесь Гордієнко (Вовкулака).

Цього року пластуни теж мали приємність привітати голову Головної Пластової Булави пл.сен. Ореста Гаврилюка, який цікаво розповів таборовикам про недавні події в Україні і майбутність Пласту та його багатозначність у розвитку вільної України.

Заохочуємо та запрошуємо всіх пластунів і пластунок в наступному році з нами поїхати на табір!

Ігор Бошко

Зростають...

(Закінчення зі стор. 1)

тар і шеф політичного відділу, Марі Круґер, перший секретар і службовець для громадських справ, Керол Фаярдо, другий секретар і шеф адміністртивного відділу, Марія Руденська, третій секретар і шеф консульського відділу, та Ед Фаярдо, консульський спеціяліст.

Американська амбасада в Києві вже функціонує і може бути допоміжною американським туристам і підприємцям. Тепер пропонує свої консульські послуги для американських відвідувачів включно з непередбаченими потребами та реєстрацією. Одначе, якщо американський громадянин загубить свій пашпорт в Україні, то покищо мусить за новим їхати до американської амбасади в Москві.

Коли в Києві вже буде стале приміщення для американської амбасади, тоді там також будуть полагоджувати справу іміґраційних і інших віз для громадян України. Нове число телефону американської ам басади в Києві 044-279-0188. З усіми питаннями в консульських справах слід звер татися до М. Руденської на число телефону 279-0295.

● РОЗШУКИ ●

Теодор Еливі пошукує
ЮРКА СИЧА
(з Копичинець).
Хто знає про нього або він сам прошу писати:
100 Montgomery Street Ap. 51
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 435-6747
Маю відомість від родичів з України.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОРИСЯ СЕМЧШИН член УНС Відд. 131-го в Чикаґо, Ілл. померла 26-го жовтня 1991 року на 65-му році життя. Нар. 24-го березня 1926 року в Тернополі, Україна. Членом УНС стала 1975 року. Залишила у смутку дочку Уляну Чорній з родиною, сина Олександра Семчишина з родиною, сестру Оксану Бойкевич з родиною та дальшу родину в Америці і на Україні. Похорон відбувся 30-го жовтня 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ДИМІТРІШИН член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. помер 6-го листопада 1991 року на 51-му році життя. Нар. 16-го листопада 1940 року. Членом УНС став 1990 року. Залишив у смутку троє дітей, маму, чотири сестри і брата. Похорон відбувся 13-го лисопада 1991 року на цвинтарі Кармел в Тенефлай, Н.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

МИХАЙЛО БОХНО член УНС Відд. 147-го Т-ва ім св. Михаїла в Аллентавн, Па. помер 5-го жовтня 1991 року на 80-му році життя. Нар. 27-го червня 1911 року в Аллентавні, Па. Членом УНС став 1929 року. Залишив у смутку сина Джіні М. Бохно, дочку Джоен Беннер з мужем Норманом, двоюрідного брата Волтера, четверо внуків і одного правнука. Похорон відбувся 8-го жовтня 1991 року на цвинтарі св. Марії у Вайтгол Т-п, Па.
Вічна Йому Пам'ять!

Дженіс Мілінічик, секр.

СТЕПАН КОСОВСЬКИЙ член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер 25-го листопада 1991 року на 68-му році життя. Нар. 1923 року в селі Люблинець, пов. Любачів, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку двох синів, сестру та родину. Похорон відбувся 30-го вересня 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!

Степан Ґоляш, секр.

АННА РИБКА член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. померла 11-го жовтня 1991 року на 84-му році життя. Нар. 1906 року в Золочеві, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Теодозія, дочку Марію Клиш з мужем Володимиром і Олесю Олійник з мужем Іваном, дочку Олю Рошкевич з мужем Романом; 9 внуків та правнуків. Похорон відбувся 14-го жовтня 1991 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

АННА СЕФЧЕК член УНС Відд. 155-го в Перт Амбою, Н.Дж. померла 7-го листопада 1991 року на 96-му році життя. Нар. 18-го січня 1995 року в Пашові, Галичина. Членом УНС стала 1935 року. Закишила у смутку дітей Івана, Стефана, Геррі і Гелен Сефчек Сона. Похорон відбувся 9-го листопада 1991 року на цвинтарі української церкви у Вудбридж, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЯКІВ КОЗЛОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 432-го в Торонто, Онт. помер 4-го серпня 1991 року на 92-му році життя. Наар. 1898 року в Соколівці, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишшив у смутку родину в Україні і в Америці. Похорон відбувся 8-го серпня 1991 року на цвинтарі Йорк в Торонро, Онт. Канада.
Вічна Йому Пам'ять!

Я. Зорич, секр.

АННА ОРЕЛ член УНС Відд. 204-го Т-ва ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й. померла 2-го листопада 1991 року на 88-му році життя. Нар. в грудні 1902 року в селі Андріївка на Україні. Членом УНС стала 1955 року Залишила у смутку сина Тараса з дружиною Ніною та внуків. Похорон відбувся 6-го листопада 1991 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічая Їй Пам'ять!

Мирон Залінський, секр.

● НА ПРОДАЖ ●

Помешкання з 2-ма спальнями на Українському Селі. Чудова дільниця. Добра нагода для людей пенсійного віку. **Тел. (908) 356-4547** (після 5 год. веч.)

НА ПРОДАЖ
Недавно збудований
ДІМ у ҐЛЕН СПЕЙ
поблизу церкви і „Верховини". Три спальні, 1 і 1/2 лазнички, ватран, ґараж, заліснена площа 1.6 акра.
Тел.: (914) 856-8052

• ПРАЦЯ •

ШУКАЄМО ЖІНКУ
опікуватись 2 дітьми: у віці 2 місяці і 17 місяців. Час праці від 8:30 — 6:30, від понеділка до п'ятниці. Мусить говорити по англійськи і українськи. Краще на постійно або доїжджати, легка домашня праця.
(718) 852-7663, Brooklyn Heights

● РІЗНЕ ●

●FUNERAL DIRECTORS●